Karta ikka Jummalat,
Auustada Kunningast;
Mis on kohhus temmal anda,
Sannakuulmist meles kanda.

Siis saab rahho kauniſt õitsma,
Meile toma õnnis:uſt,
Keigiſt paiguſt ärrakaitsma
Waeno, tülli willetſuſt.
Siis saab Keisri issa = hool
Kindlast jäma meie pool,
Temma ennast römustama
Meie Issaks tunnistama.

Lass' meid, helde Issand taewas
Ikka rahho piddada,
Önnes ning ka ello = waewas —
Sinno armus ellada,
Tallitseda wihha = meelt,
Keelda kurja laitja keelt,
Keigest jouust õiguſt hoida.
Ommal maal end ausaſt toita.

Kaia meie rigi seisust,
Önnista keik issa = maad,
Kääna temmast ärra waesust,
Walla mahha rohket head,
Önnista keik õppetust,
Jesu waimo = maenitsust,
Lass' ta sanna wägge wõtta
Ning meid sinno rahwaks tehha.

Anna meie Keisril' nähha
Ello = õnne rohkeste.
Lasse tedda ikka tehha —
Õiguſt, head heldeste,
Kääna waeno süddamest,
Keelda riis'mist, söddimist,
Ja, kus tarwis näita woimust,
Nuhheldada rahwa kurjust.

Ning kui sinna wõttad nouda
Tedda Ma pealt taewasse;
Lasse tedda õnsast jouda
Sinno jure röömsaste,